

עקבתא דמשיחא

שבת התשע"ב

או נדברו יראי ה'

דרן הגר"י כדור זצ"ל
ט"ט שבת יום פקודתו

גליון עקבתא דמשיחא

י"ו ל בעידודם של גדולי ישראל זצ"ל ויבלט"א

ת.ד 57194 ירושלים

גליון 308

הצדיק אבד! – הגאון הצדיק רבי אברהם מרקוס זצ"ל

מנופה של ירושלים עיר הקודש נסתלק אחד ומיוחד מצדיקי הדור המופלאים, עובד ה' בכל נפשו, הגאון רבי אברהם מרקוס זצ"ל – שקדן גדול בתורה היה עוד משחר נעוריו, עד כי עלה ונתעלה ונהיה למורה הוראה ורב ביה"ח ביקור חולים בירושלים, גדולי הדור כיבדוהו עד מאוד כמו מורו ורבו הגה"צ ר' אליהו לפיאן זצ"ל ומרן הגרש"ז אוירבך הגר"ש שברדון, והחברותא הגר"ש הומינר זצ"ל, כמו כן מרן בעל הקהילות יעקב זצ"ל אהבו עד מאוד.

קל נמשך לעבודת הבורא

בכל בוקר היה משכים קום לעבודת בוראו, ואומר תיקון חצות בבמות ולאחר מכן הולך למקווה, משם ומשך לכוון הקודש של בעל האמרי אמת והפני מנחם זצ"ל. שם היה מתפלל רבות ובפרט קורא את כל עשרות הפתקאות אשר הגיעו לידו במשך היום לְהַזְכִּיר לשיעוה ורחמים, לאחר מכן מתפלל בנץ החמה בבית הכנסת "זהרי חמה".

חושש אני ממזרון נה

הרב מרקוס לא הנהה ממנומי עולם הזה, כל ימיו היו מלאים ייטורים ומכאובים, שכן כבר מימי נעוריו סבל ממחלה קשה אשר עקב כך לא יכל להיפקד, אך תמיד היה צהלנתו בפניו ואבלו בליבו, ודי היה לו בחדר קטן לעבודת הבורא. אחד האחינים סיפר לנו כי פעם הוצרך לבוא לירושלים מבני ברק. וקפץ לבית הרב מרקוס לנוח מעט על מיטתו, אולם המזרון שם היה מהסוג קפיצי ישן המלא בקרשים מתחתיו ולא היה נוח כלל, והוא סיפר לו, כי בהיותו אקנה לו מזרון טוב ונוח, אך הוא סרב לי באמרו: חוששני כי אם אישן על מזרון נוח יהיה לי קשה להשכים קום לעבודת הבורא...

מדוע התעלה הרב מרקוס

שמירת עיניו היתה הפלא ופלא, ופעם בעת שלקחו אחד האחינים לבית החולים, הבחין כי מיד בהיכנסו פנימה מוריד הוא את משקפיו. שאלתיו לפשר הדבר, והוא סיפר לי, כי בהיותו בחור הלך פעם עם אחיו לעשות משקפים אולם אחיו ביקש לברר האם רופא או רופאה תערך לו את הבדיקה, ומשמע כי זו רופאה חזר על עקבותיו ואמר: אם כן איני צריך משקפים! ואילו אני כאשר נצרכתי בצעירותי למשקפים, אישה בדקה אותי אך נזהרתי שלא

יהיה נגיעה, ורק הסתכלתי על המספרים. אולם לשניה אחת עברה היא למול משקפי הבדיקה וראיתיה. ומיד התעלפתי, לראות פני אישה?! ומני אז אני מוריד את המשקפים במקומות ציבוריים שמה אפשר...

סרב לגשת לדלפק...
פעם עמד בתור בבנק דיסקונט והוא כדרכו המתין עם גמרא קטנה ביזו כשהינו שקוע בתלמודו. משהגיע תורו זרווהו הנוכחים כי יגש, אך הוא היה שקוע

בלימוד ולא חש בכך, משדחקו בו שוב ושוב ניגש לדלפק, אולם הרגיש כי הפקידה לא לבושה בצניעות, מיד הוא החל לדרוש שם, כי היא משרתת את הציבור וחייבת ללכת בצניעות ולא להכשיל את הרבים, החלו במקום וויכוחים עזים, עד שאמרו לו כי יעלה לקומה השנייה ויפרוש את תלונותיו בפני המנהל, בעלותו לקומה למעלה, הרגיעו המנהל ואמר: הרב מרקוס מה הבעיה. אני אסדר לך את כל הצ'קים אצלי. אך הרב השיב לעומתו: ומה עם המכשול שיגרם לך?... ומני אז הפסיקה אותה פקידה ללכת במלבושי פריצות.

אחיות בביה"ח חזרו בתשובה בזכותו

לא פלא כי בגודל אמתותו וצדקותו, היו אחיות רבות בבית החולים ביקור חולים (שם היה רב המקום עשרות שנים) מתפעלות משמירתו עיניו כיצד זה הינו שנים רבות עובד פה כרב המקום וצריך לשוחח עמם במה שנוגע לענייני הדת, אך מעולם לא מביט בפניהם. רבות מן האחיות שם התפעלו מיראת ה' שבו וחזרו בתשובה במשך השנים בזכותו.

בכל אותו זמן חשבתי כי אש הגיהנום שורף יותר...

לפני כארבע שנים הוצרך לעבור טיפול קשה מפני נמק שנגרם לו באזור מחלתו בעבר. אי לכך עשו לו הרדמה מקומית ושרפו שם את החתיכה בגוף. בתוך כך הבחינו הרופאים כי מתפשט הלאה בגוף וצריכים דחוף לשרוף שם, הללו החלו לשרוף גם בשאר האזור למרות כי שם לא עשו הרדמה. לאחר מכן נשאל הרב כיצד זה שתקת בייסורים כה נוראים? והוא השיב בפשטות: בכל אותו זמן חשבתי בליבי כי אש הגיהנום שורף יותר...

הגיע לערוך קידוש באמצע הלילה

בעל חסד גדול היה, ולמרות שלא היה בעל מנון, ניהל גמ"ח בו נעזרו יהודים רבים, נמלד זאת היה בעל חסד בגוף, ומסייע לכל מיני חולים ושבוי לב, וארע פעם כי התארח בביתו בליל שבת אחיינו והוא התפלא כי הרב מרקוס לא מגיע, ורק באמצע הלילה נכנס לביתו לקדש, מששאל מה ארע, סיפר כי הגיע לביה"ח בחור והיה נראה מדוכא מאוד, ולכן דאגתי לו לרופאים, ועשיתי לו קידוש ושרתי שירי שבת, ורק כשראיתי שהוא נוגע הלכתי...

הגיע עם כלי לנטילת ידיים...

היתה אז תקופה אשר נהג בכל בוקר להגיע לביה"ח מסוים שם ישן בחור שאין לו בית, והיה מעוררו ומגיש לו כלי לנטילת ידיו, ומעוררו כי יקרא קריאת שמע של שחרית לפני שיעבור הזמן...

ועד שמירת הלשון ירושלים

הרב מרקוס היה מראשי המפיצים את חומרי "שמירת הלשון" וכבר בדור הקודם הקים ועד בשם "ועד שמירת הלשון ירושלים" וקיבל לכך אף מכתב הסכמה נלהב ממורו ורבו המשגיח הגה"צ ר' אליהו לפיאן זצ"ל. כן חיבר פירוש על ספר "חפץ חיים" הנקרא בשם "תיספת חיים" (כן היה לו חיבור "שערי חיים" על שערי תשובה) וקרא את ספריו בשם "חיים" בכדי להודות לה' על שנתן לו את החיים במנתה לאחר שחלה בימי בחורו.

יודע אני כי המרקס...

למותר לציין כי הוא גופא היה פיו קדוש וטהור, ונזהר מכל אבק לשון הרע וכדומה כבורח מן הכבשן, אחיינו מספר לנו עובדא מעניינת, כי כחודש לפני פטירתו הגיש לו בבית החולים מרק רותה, והוא זצ"ל החל לשנותו. אמרתיו לו, רבי, המרק רותה! אך הוא השיבני בפשטות: זה בסדר! צריך אני שאלתי, על מה ולמה שאלתי, על עוון לשון הרע. כולי נחרדתי, רבי, הרי אני מניחך 40 שנה ומעולם לא ראיתך נכשל בפך, אך הוא מיד היסני ואמר: (המשך עמ' הבא)

הרב מרקוס זצ"ל

מבנה נר המערבי

~הגה"צ רבי בן ציון פריץ זצ"ל שנסתלק מעמנו~
מנופה של אשדוד נסתלק אחד ומיוחד מצדיקי הדור חסידא ופרישא הגה"צ ר' בן ציון פריץ זצ"ל, עמוד התפילה אשר עבד את קונו בקדושה וטהרה ציר נאמן שעסק בתורת הרשב"י הקדוש, שהודרך בייסורים קשים ומרים והוא בן ס"ג שנה בלבד.

מה אהבתי תורתך

בנעוריו למד בישיבה פורת יוסף שם נודע כמתמיד ולמדן עצום. רבותיו בישיבה חיבבוהו ותפעלו ממידותיו הנעלות. באותם שנים למד בחברותא עם הגה"ק רבי אלעזר אבוחצירא זצ"ל ועם הגאון ר' סעדיה אריבי זצ"ל ראש כולל "גדיל תורה".

כיצד רוכשים דירה?

בהגיעו לגיל הנישואין נשא את הרבנית תלחט"א והקים את ביתו בע"ת בית שמש, כשיגיש לבנות דירה התבקש להביא ערבים שיחזמו עבורו למשכנתא ומכיוון שחרב לו היה מונח כלל בענייני עולם הזה, פנה לרבותיו בישיבה הק' פורת יוסף, מרן הגר"י זצ"ל, ומרן הגר"צ אבא שאול זצ"ל, כדי שסיבירו לו את ענין רכישת הדירה, והם סייעו לו בתהליך הרכישה.

רבי בן ציון פריץ זצ"ל בעונתו עם הרב"ג רבי ברוך חורי שליט"א

מרבין תורה בגולה ובנסתר

הרב זצ"ל שקד על לימודו לילה ויום כחשיכה כאורה, ומיד לאחר נישואיו למד כל היום בכלל הוראה, שם היה מוסר שיעורים בפני האברכים בבלכות איסור והיתר במשך שנים. כן מנחה אז על החבורא הק' בביה"ח "הוהו" בבית שמש, שם היו צדיקים וחסידים גדולים, ובתוכם היה הצדיק הסותר הגה"צ ר' שלמה יוזמאן זצ"ל, אשר היה מוקיר ומעריך את הרב עד מאוד, והיו לומדים ומעמיקים סוד בתורת הנסתר בעמקות ובקדושה עצומה. כמו"כ היה נוהג מידי שנה לערוך סיום על הזוהר הקדוש בליל ל"ג בעומר בהילולא דרשב"י.

ממשיך בתלמודו כאילו ישן הלילה כרגיל

מקורביו מספרים, כי בחג השבועות לאחר שהיו ערים על הלילה היה הרב זצ"ל ממשך בלימודו לאחר התפילה כאילו עבר לילה עם מנוחה רגילה.

לקב אוטובוס הולך חוזר...

באחד הימים (שנת בא להתגורר באשדוד) חיפש מנין לערביה ומשלא מצא, יצא באוטובוס שתדירותו לא עלתה על אחת לשעה וחצי לכיוון העיר בני ברק שם התפלל ערביה בביה"ח" א' א'צקוביץ' ושם על עקבותיו רק בחצות.

סלעים עפים מסביב והוא שקוע בתפילותו

בחול המועד סוכות שנת תש"ן, היו התפרעויות של הערבים בהר הבית והחלו להשליך אבנים על המתפללים ברחבת הכותל המערבי, קרובי אשר חששו לשלומן, חיפשוהו ברחבת הכותל ומצאוהו פנינה שקוע בתפילותו ומתייחד עם קונו בסמוך לאבני הכותל כשמסביבו אבנים וסלעים מפורזים בכל הרחבה. והוא דבוק בקונו. (המשך בעמ' הבא)

קודם ביאת משיח תראו דריפה נוראה על ענייני הצניעות והקדישה - תראו ולא תאמינו - שכן זה יהיה הבורח קודם בוא הגואל, ומי לה' אליו! (מרבין אהרן מצדיקי הדור האחרון - ראה בהרחבה בעמ' אחרון)

הרב מרקוס זצ"ל בעת מסירת שיעור לוקנים חולים

קרוב ה' לכל קוראיו... "קרוב" פסול לעדות.

צינור החמץ שלו היה התפילה (המשך על הרב פרץ זצ"ל)

הרב זצ"ל היה מקפיד מאוד להתברך מברכת כהנים וגם לאחר התפילה לא היה שב לביתו בלעדי שיהיה מסתובב בבתי הכנסת הסמוכים כדי לשמוע בכל מקום את ברכת הכהנים, מטעם שסבר שיש מצוה גם על ישראל להתברך ולחפש אחר כהן במדק, ובשבת האחרונה עת שהיה בבית החולים ומצבו היה קשה מאוד, בשבת בבוקר גילה הרופאים את מיטתו של החולה האנוש ריקה... מיד אמרו 'החולה בבית הכנסת' שכן מידי פעם היה בורח לבית המדרש, ולעולם לא יבינו הרופאים כי באותה שעה הלך רבנו אל בית הכנסת במרחק חצי שעה מבית החולים כדי להתפלל עם כהנים. שכן צינור החמץ האמיתי שלו היה התפילה!!!

קדוש וטהור

קדושתו וטהרתו המופלגת אין לתאר ולשער והרבה בטבילות במקווה בכל יום בצניעות מופלגת, והעיד בנו ב הג"ר יוסף שליט"א, כי אביו היה הולך בדרך רבנו הקדוש ולא הביט מעולם במה שלא צריך.

יש לכם באשדוד יהודי צדיק וקדוש

היה בידדות רבה עם האדמו"ר הקדוש ר' אלעזר אבוחצירא זצ"ל כבר משחר נעוריו

רבי בן ציון פרץ זצ"ל

בלימודי בישיבה הקדושה בפרת יוסף. ונחה היה כל שנה לנסוע אליו בכדי לשאול בשלומו, ותמיד כשהיה מגיע, רבי אלעזר זצ"ל היה מכבדו ומבקש שיכניסוהו פנימה והיו משוחחים יחד דקות ארוכות בדברי תורה, לא פעם כאשר הגיעו מאשדוד אנשים בכדי לקבל ברכה ענה להם ר' אלעזר: מדוע באתם אלי, יש לכם באשדוד יהודי צדיק קדוש ופרוש, וברכתו מביאה פירות, רבי בן ציון פרץ.

יושב על הכורסא במשך כשנה וחצי...

בשנתיים האחרונות מאז שחלה במחלה הנוראה ל"ע, סבל ייסורים קשים ומרים בעונות הדור, וקיבלם באהבה ובשמחה בצורה שאינה ניתנת לתיאור, נכדיו מתארים אותו בתקופת מחלתו יושב על הכורסא כאשר במשך כשנה וחצי לא ישן על מיטה מחמת כאבי גב נוראיים, והיה נאנח מעוצמת הייסורים ומלמל בעיניים עצומות: רחום וחנן ה'... רחום וחנן ה'...

על מה דיבר בשבת האחרונה

בליל שבת האחרון שיחתו האחרונה על שולחן שבת דיבר בנושא הצניעות וחשיבות הקדושה וטהרת הצניעות אשר לדאבונו נפרץ מאוד בדורנו וזה היה בראש כל מינינו... חבל כי אבדנו קדוש זה אשר היה ממגונה ושרידיה של אשדוד, זיע"א.

גרשו מבית המדרש...

כן היה חס לכל דבר שבקדושה, ובתפקידו כרב בית החולים היה מיע מידי שבת כל פעם בשעה אחרת בכדי לבדוק שחלילה אין שום חילול שבת במקום, ואם תפס איזה חילול שבת, היה מריעש עולמות, כמו כן ארע פעם כי יהודי משיחי רח"ל היה מפיץ חומר מסיוני ומשבחין בו הרב מרקוס בבית הכנסת זהרי חמה, החל הרב לדרוש בהתלהבות נגד אותו האיש ימשי' וזעק בקול: רק ה' אחד ושמו

הרב מרקוס זצ"ל בהכנסת ספר תורה

האחד. וכשקולו מונגד והולך בקיש מכולם לומר יחד: "שמע ישראל ה' אלוהינו ה' אחד" לאחר מכן הסביר לציבור כי אם אחד מאמין ביש"ו אין לו חלק באלוקי ישראל והוא אפיקורס. ומיד פנה לכל יושבי בית הכנסת ואמר: בוא נקלל את אותו האיש ימשי' וכולם קיללו. ואז נישט לאותו מסוננר ואמר: נו, מה אתך? מדוע אינך מקללו? ומשלא רצה לקללו גרשוהו הקהל מבית הכנסת...

הבל. הבל כי נעק מיעימנו אחד מדמיות ההוד מידושים של פעם. ואנו מבקשים מאותו צדיק, הרב מרקוס: סבלת כל ימי חיך ייסורים, ועבדת את בוראך במסירות ונאמנות, אנא, העתר עבור הכלל והפרט. כי יאמר ה' לצדו ישראל די. ותדד רזה טהרה מן השמים וילמדו תועים בינה. בביתא גוא"צ במהרה בימינו אמן.

שכל הולה יוכל לשמוע (המשך על הרב מרקוס זצ"ל)

הפלא הוא שבתוך כל ייסוריו היה כל דאגתו על לעולם שכולו טוב, ופעם בעת אשר הוצרך לעבור טיפול קשה אשר אפשר לעבור אותו רק בשני מקומות בארץ, ושם מכנסים את כל גוף האדם, ומלבישים לו אוזניות בכדי שיוכל לשמוע מהו בתוך אותה מכונה... אולם היה שם שירים לא טובים, והוא ביקש להכניס לשם שיעורי תורה, ודיאג שידועו לכל חולה כי יש אפשרות לשמוע שיעורי תורה...

הישטיני שמה אתגונמם...

פעם נסעתי עימו בימי חול המועד וסוכות לבית החולים "אסף הרופא" בדרך ריתו כי הינו לומד בקול רם, ממש כמו בביהמ"ד, אמרתי לו. הרב מרקוס. אנו נמצאים באוטובוס וזה לא נעים. אך הוא השיבני: חושש אני שמה אתגונמם חוץ לסוכה ולכן לומד אני בקול רם. אמרתי לו והרי הוא חולה ומצטער פטור מן הסוכה, מיד הביט בי בתמיהה ואמר: אני מצטער ח"ו? אני שמח. כה היה שמח בייסוריו.

אני אפרסם שלא יקנו בהנותך...

הרב מרקוס היה ירא רק את בורא, לא אחת היה נכנס לחנות זו או אחרת שם הבחין כי המוכרות הולכות בחוסר צניעות, ואז היה מבקש בלשון רכה שיחוסו על נפשן ועל נשמות ישראל. ואם לא רצו לשמוע לו. היה מזוהרן כי יפרסם שלא יבואו לקנות בחנות זו.

הרבו בתפילה עבור האברך החשוב חיים מנחם בן רג'ינה מלכה
אב לתשעה ילדים הזקוק לרחמי שמים

הג"ר באאנסודרפר זצ"ל בבית מילה

שלא לפגוע ביהודי! מידותיו הנפלאות של מרן הגה"צ רבי מאיר באאנסודרפר זצ"ל מיוחדות הן, והגם שמל בחייו אלפי תינוקות, וחפץ היה לזכות במצוה נשגבה זו מאד, אולם כאשר ראה כי מאן הוא יכול להיפגע מנע את עצמו מלמול כדי שחלילה לא לפגוע ח"ו. פעם אחת הזמינו אבי הבן למול את בנו, וכשהגיע לבית הכין את הכלים על מנת לערוך את הברית מילה, והנה ראה לעיניו מוהל שהגיע ומוציא את כליו גם על מנת למול. הרב מצא את עצמו נבוך, כי אבי הבן הזמינו אישית והנה הגיע מוהל נוסף שחמיו של ההוא הזמינו, הוא נעמד על מקומו הכניס חזרה את כליו אל נתיקתו ונשאר על הברית בה בשעה שהניח לשני מוהלים ללוא ללא שידע אפילו על כך שהוא חוזמן ע"י האבא לשמש כמוהל.

הייתכן? ! ? ! ? !

שאנו מניחין (נכבולי) את השם יתברך שינעשה ויחשוב לגזור גזרות בעולם?!

בימים אלה כאשר מצב עם ישראל הן בארץ והן בחו"ל, זקוק לרחמים גדולים ברוחניות ובגשמיות, מחוץ תשכל זרוב ומחדרים אימה, ואין איש יודע מה יולד יום.

לאור בקשתם האישית של גדולי הדור שליט"א

ובהתקרב ימי השובבי"ם, אשר בהם מסוגל ביותר לתקן ענין זה, כי בפרשיות אלו מתקנים את פגם 'לעבד נמכר יוסף' כלליות קדושת ישראל כמבואר בכתבי האר"ז"ל ובשאר ספח"ק.

מכריזים אנו בזאת על התיסדות משמרות של תפילה

במשך כל 42 ימי השובבי"ם מעת לעת

יום יום תמידין כסדרן, שבכל רגע ורגע יהיו יהודים שישיחו תפילתם בינם לבין קונם ויכווננו בתפלתם על צרת עם ישראל ועל התגלות מלכותו יתברך בעולם.

ונזכה עי"ז להבטחת חז"ל

"כשאחד מישראל רוצה לדבר עם השי"ת לפרש שיחתו לפניו ית', אזי השי"ת משליך כל עניניו וכל הגזרות שרוצה לגזור ח"ו". (שיחת"ו ע' ושרד).

בכדי להשתלב במשמרות (גם לרבעי שעה) יש להתקשר למס' 052-7117402 1-800-800-646

בהעדר מענה אנושי יש להשאיר הודעה בתא הקולוני עם סיום ימי השובבי"ם דהאי שתא תתקיים בעז"ה הגרלה בקרב כל המשתתפים על כרטיס טיסה לציון הרה"ק מוהר"ן מברסלב זיע"א באומן הרוצה לקבל תזכורת יפנה לטל הנ"ל

מדוע נכנס מרן הגאון הקדוש רבי בן ציון אבא שאול זצ"ל בשמחה עצומה לשיעור?

האר"י הקדוש ז"ל וסיפרו לו את כל אשר נעשה. רבינו האר"י פתח את פיו ברוח קדשו ואמר ענייני היה כן: השכן שהיה עוסק במסחר עם אשת ר' אברהם, נכנס בו רוח שטות ותיכף אחרי החטא נפל למשכב ובשרו הרקוב ומת ע"י היסטוריה הרעים ומרים, ואחרי מותו נתלגלג בבלב השחור, ולכן בא אל האשה להכותה, אשר היא הייתה הגורמת לחטא ע"י דיבורי פיה וקירוב מעשיה, ולכן בא לנקום ממנה. אח"כ באו לפני האשה והפשיעו אותה שתודה על כל מה שעשתה, האשה מרוב הפחד והרתה ואמרה כי כל דברי האר"י הקדוש נכונים הם (חוקת ישראל).

מצב האוטובוסים

ולפנינו דברי הגאון ר' משה צדקה שליט"א ראש ישיבת "פורת יוסף": צריך לעזור על המצב באוטובוסים שפעמים רבות עולים אל אנשים רבים ויש דוחק, או שמחים הרבה זמן, וסוף סוף מגיע האוטובוס וכולם קופצים אנשים ונשים, צריך לדעת שהדבר אסור והוא ב"הרגר ואל יעבור", צריך לידע את הציבור על זה. גם אמרתי כבר כמה פעמים: אני מתפלא אנשים נזהרים במצוות, משלמים מהונס לקנות לולב אתרוג וכדומה בדמים מרובים, וכשיש פריצות שיש דוחק באוטובוסים ממשכים להדחק. איפה ההומות והזהירות במצוות? היכן הזהירות בקדושה? הלא אם מוציאים הציאות מרובות על האתרוג בטבין ותקילין, אם כן כ"ש כאן, ש"מנות, יש לשלם יותר בעד קיום ההלכה של "והיה מחניק קדוש", ולמה באוטובוסים?

מרנן הגרמ"ב זצ"ל ורב"ט הגר"ש וואנר שליט"א

ודוחק הדלת לפתחו, ור' אברהם מרגשו. ויהי היום ר' אברהם השכים בבוקר פותח את הדלת ושוכח לסגור אחריו מבחוץ, וגם החדר החיצון והפנימי כולם פתוחים, הכלב בראותו כי כל הדלתות פתוחים לפניו, קפץ תיכף לתוך הבית, הלך מחדר לחדר, ומחפש המקום שאשת ר' אברהם שוכבת, ויהי כאשר מצא אותה והיא יושבת, קפץ עליה והתחיל לנשוק אותה נשיכות רבות, ועשה לה מצעים וחבורות, ואחר כך ברח הכלב והלך לדרכו. באו לפני רבינו

שמחה במניעת פריצות מאחריים. מספר על מרן הגאון הקדוש רבי בן ציון אבא שאול זצ"ל, ראש ישיבת "פורת יוסף", שכאשר זכה לקיים מצוה או למנוע אדם מעבירה היה בשמחה גדולה. בוקר אחד נכנס לשיעור שמח מאוד, וכאז אמר: היום אני שמח, כי אתמול בשתיים עשרה בלילה כשבאתי לחזור מבני ברק עם שירות המוניות, הייתי האחרון להיכנס למונית, וראיתי בחור ובחורה שנכנסו למונית וישבו יחד. אמרתי אני לא נוטה, הבחור לא יישב ליד הבחורה, ורק אחר כך אכנס למונית, אמרו לי: מה איכפת לך והנה צעק עלי, אך לא הועיל כלום. הנהג המתיק מעט, אולי יגיע אדם אחר, כשראו שהאחד לא היה עמו הסכימו להיפרד. איוו שמחה יש לי שהצלחתי אותם במניעה, כל הדרך היו עלולים להיכשל חלילה (תפארת ציון עמ' ש"ג).

מעשה נורא בזמן רבני האר"י הקדוש איש חסיד היה שמו ר' אברהם אבן פואה ז"ל, עשיר גדול וידו פתוחה לעניים ואביונים. אצלו היה גר שכן אחד אשר התעסק בסחורה ובמשיא ומתן עם אשת ר' אברהם, כי הייתה מסוגלת למשא ומתן. פתאום חלה השכן ונפל למשכב ימים רבים, בשרו התחיל לרקוב ונפל חתיכות ממנו. הוון רב השקיע בעד הרפואים ואין תרופה. מרוב הייסורים הייתה עקתו נשמעת למרחוק, ומת מתוך הייסורים הקשים ומרים ל"ע ויהי אחרי מותו התחיל

מכתבים למערכת

לכבוד גליון עקבתא דמשיחא, ודברתי אתכם בטלפון מצרפת וזכרתי פתוחה לעניים ואביונים. אצלו היה גר שכן אחד אשר התעסק בסחורה ובמשיא ומתן עם אשת ר' אברהם, כי הייתה מסוגלת למשא ומתן. פתאום חלה השכן ונפל למשכב ימים רבים, בשרו התחיל לרקוב ונפל חתיכות ממנו. הוון רב השקיע בעד הרפואים ואין תרופה. מרוב הייסורים הייתה עקתו נשמעת למרחוק, ומת מתוך הייסורים הקשים ומרים ל"ע ויהי אחרי מותו התחיל

ולהעלים עין. אדרבא יעשה כל מה שביכלתו (וע"ז זה את נפשו בוודאי יציל), וה' יתברך ישקיף ממרום וירחם כי בדרך שאדם הולך מוליכים אותו ויוכח שיהיה ביתו על טהרת הקודש ומעט לשניה.

לכבוד הרב היקר והחשוב אם אפשר לפרסם בעלון שלכם החשוב עקבתא דמשיחא את המעשה הבא על פאה שקראתי בעלון ישמח משה שמוציאים לעילוי נשמת הר"צ ר' משה זאב כץ זצ"ל בבית שמש. מסופר כי בשבת אחת הגיע אשה בוכיה אל ביתו של הגאון מר"ג זצ"ל כשבפיה שאלה מזהרה, בני התינוק מסורב לניקוב בשבת, אובדת עצות הגיעה אל ביתו של הגאון על מנת לשאול אותו לפרש הדבר, לכו, זהו ירושלמי מפורש אמר לה. האשה של הצליחה ללשון דעתו יצאה לרחוב של עיר תוך כדי שהיא ממררת בבכי, שבת היה באותו יום ולב נשבר של אם מודאגת לא מצא פתרון למצוקתה, באותה עת עבר בחיוב הרב מקרייק הגאון ר' חזקיהו יוסף מישקובסקי זצ"ל שזה עתה סיים את תפילתו, הוא היה בדרכו לביתו של הגאון ר' מאיר שמחה, פניה של האשה אורו. היא חשה אל הרב ושפכה באוזניו את מר ליבה, הרגוצ'י השיב לי תשובה לשאלה סיפרה, אך איני מבינה מה פשר התשובה ואיני מבינה מה אני צריכה לעשות? הרב מקרייק הרגיעה את האשה, הוא ביקש ממנה להתלוות אליו לביתו של האור שמח, שם באוזניו הגאון סיפר לו את המעשה וביקש ממנו פיתרון למשפטו הסתום של הרגוצ'י, שאל אותה האור שמח, אמר לי בשבת של לובשת שייטעל (פאה נכריה)? האם את לובשת קרעל (מחרוזת פנינים)? האשה השיבה בחיוב, אז נענה ר' מאיר

שמחה ואמר זו בעייה, התינוק אינו מכיר אותך בשבת, הוא פוחד ממך את נראית לו כאדם זר, לבשי את בגדיך הרגילים ותוכיחי לראות כי הוא יסכים לניקוב, אח"כ פנה ר' מאיר שמחה לרבה של קרייק והסביר את דברי הרגוצ'י, זו הייתה כוונת דבריו של הגאון כשאמר לה שזהו ירושלמי, כוונתו הייתה לדבריה התלמוד ירושלמי המובאים בתוס' (ב"ק על עמ' א' ד"ה הרי הוא מועד לשבתות ואינו מועד ליום חול) על דברי המשנה שם מועד לשבת ואינו מועד ליום חול, המשנה מבארת מתי הופך השור למועד וכותבים ע"כ בעלי התוס' ומפרש בירושלמי את הטעם לדבר, לפי שראה השור אותם (את האנשים שהיה רגיל לנגוח בהם) במלבושים נאים ואחרים אוטובוסים בעיניו נוכרים ואינו מכירן, הרי שצאל זה שעדיין אין שכלו בריא כ"כ שנינו המלבושים משמעותי ומכריע, בתקווה חייוק, בענין זה.

השולח: אהוד זולן ריב"ז בית שמש.

ני שיש דמונה התשע"ב לכבוד העלון הק' והנפלא עקבתא דמשיחא, רצייתי לשתף אתכם בנס חנוכה פרטי שנעשה עם משפחתי, שהיינו זקוקים לישועה גדולה בענין רפואה, ונדרתי שבע"ה אם הענין יסתדר אני יתרום 52 ₪ לעלון הק', ולמחרת בבוקר הוספתי עוד 64 ₪ לעלון, והנה נעשה בדיקות רפואיות וישבת שמו כי לא כלו רחמיו, הענין יסתדר והיה כלאו הית, מה אשיב לה' כי תגמולוהי עלי, ואשר נדרתי אקיים, ואצרף 116 ₪ לכבוד העלון

בברכת התורה ערן נימיני כפר סבא

לכבוד מוזה הרבים מוציא העלון "עקבתא", קבל נא 100 ש"ח שנדרתי ונושעת.

אורי קאפח ירושלים

Advertisement for 'Maf'li Torah and Chochad "Zion Yehuda" featuring a portrait of a man and text about Jewish identity and community support.

לכבוד עקבתא דמשיחא שלום רב! וכמה שכתבו ויכתבו ואני על כולם אכתוב ואכתוב בשבח הוהדיה להשם יתברך, על שזכינו לצדיקים כמוכם. שמגלים לנו את האמת ולאמיתה, בלי שם שטויות וכי' יש' כח, ובכן בענין הצניעות והפאות, שאנני כ"כ נלחמת בה אצל מה אנני הקטנה יכולה לעשות? אבל אפשר דרכים לדבר לכבוד הרבנים הצדיקים שישעו עצרת מידי פעם, רק על הנשוא הנ"ל, שזה עומד ברומן של מעלה ולא הנשים הלא וידעו את האמת לאמיתה, יחשבו פעמים, ויתחילו באמת כולם, לעשות את רצון בורא עולם, וזא השכינה הקדושה שכל כבר מהגלות ואנחנו בני ישראל ביד איתה והדבר לא טובל דיחוי. אנא אני מתחננת כל מי שיכול לדבר עם כבוד הרבנים הקדושים, יעשו כן ומהר כי הגאולה מתעכבת וכל הביעות הפרטיות רחמנא לצלן ג"כ יעלמו כל היו, מצרפת 11 ש"ח תרומה לעלון ו-150 ש"ח על 3 ספרי הצדיקים ששלחתם לי וזכו למצוות ולכל מילי דמיטב. בברכה צופיה ג. ראשון לציון.

לכבוד מוזה הרבים העלון החשוב עקבתא דמשיחא שהוא פק שמון טהור חתום בחותם כהן גדול. הלכה פסוקה היא ברמב"ם (סוף הלכות סוטה) "וכל מי שאינו מקפיד על אשתו ועל בניו ובני ביתו ופוקד דרכיהן תמיד הרי זה חוטא". וכתוב רבינו יונה (אגרת התשובה) "צריכה האשה שתאה צניעה שלא יסתכלו בה בני אדם חוץ מבעלה, שהמסתכלים בה יורדים לגיהנום והיא ענושה בעונש כל אחד מהם מפני שהחטיאה אותם ולא נהגה צניעות בעצמה ונכשלו בה". כותב הר"ק מברסלב "עיקר הרחמנות לרחם על ישראל עם קדוש להוציאם מהמשאוי הכבד של העוונות (ל"מ תנינא ז). כל אישה שאינה הולכת בצניעות הרי היא מחטיאת הרבים ומסלקת את השכינה מעם ישראל שפרושה הסרת חומת המגן מעל עם ישראל. א"כ איך יתכן שבעל לא ירחם על אשתו, אבא לא ירחם על ביתו. הרי ה' יצילנו מה מצפה לאשה שאינה צנועה עם בעלה בעוה"ז ואם בעוה"ב. הרי אבא שאוהב את אשתו אבא שאוהב את ביתו לא ינוח ולא ישקוט ויעשה כל שביכולתו להצילן, ולא ישמע לקול מלחשים של הסטרא אחרא להניח להם ולרחם עליהם או לומר בלאו הכי לא ישמעו לי, כי אין אכזריות גדולה יותר מלהניח להם

איסור פאה נכרית

דעת גדולי התורה מאורי ישראל

איסור פאה נכרית

**כל ראש לחולי להביא לידו
התורמים רעים היינו
ענין פאה נכרית!**

האסור לגדול ונורא

**פאה נכרית אני אוסרם
באיסור גמור!**

לבינת אבא נכרית חסיד
הוא איסור גדול ונורא

האסור לגדול ונורא

**פאה נכרית
יהא אסור לכם!**

**ללבוש פאה זה
פריצות גמורה!**

**אסור לצאת לטות בפאה נכרית,
וכל חדומה לשיער
אסור משום דת יהודית!**

האסור לגדול ונורא

**פאה נכרית
יהא אסור לכם!**

ענין פאה נכרית

**מה שנים מסקמק טען הצליח
ותחיל להתמטט!
חס ושלום להתיר בתו!**

ענין פאה נכרית

**הנאולה תלויה ועומדת
עבורי שעה אחת!**

האסור לגדול ונורא

**פאה נכרית
יהא אסור לכם!**

**מה שנים מסקמק טען הצליח
ותחיל להתמטט!
חס ושלום להתיר בתו!**

ענין פאה נכרית

**הנאולה תלויה ועומדת
עבורי שעה אחת!**

סדרת "כך היו נראות אמותנו"
בענין חיזוק הצניעות בדורנו

להפצה חיום טל:

052-7151890 | 050-4113653

קול התור המוקד הטלפוני

073-2338833

הגרי' **וסלע**

קול התור אל האור

ארגון בחגוי הסלע ת.ד 628 ע"ה ק טבריא

חוששני שמא יאחרו את זמן קריאת שמע - שניים שלושה גזעיים חדשים על הגה"ק הרבי מתולדות אהרן זצ"ל

הישיבה דשם, הוא קטע אותי באמצע ואמר לי: "הלא נכדו לומד כאן בישיבתנו והוא הבחור הכי מצוין ומפולג בישיבה, עשוי אני מבין מהיכן זה מגיע" אולם המשך הסיפור הוא מפליא מאוד. אחרי שנים רבות, לאחר הסתלקותו של הרבי, אותו יהודי נאסר באוסטרליה באשמת סחר שאינו עולה בקנה אחד עם חוקי המדינה והושג במאסר. וצריך לדעת שבאוסטרליה מחמירים בעניינים אלו או אף יותר מברצות הבריית, ואין שום דרך אך להתמלט מהשלטונות ולהסתדר עמם. לאחר שנאסר הלה, הגעתי לבקר אצל מו"ה הגה"צ ר' אברהם דוב בעק שליט"א רב דקע"י באוסטרליה, וכשהגעתי אמרו לי אנשים: "כל אוסטרליה מדברת עכשיו מאבין! הלא הוא בירך את אותו יהודי שיזכה להוביל את בניו מתחת לחופה, והנה אחד מבניו עומד להינשא והאב לא יוכל להובילו מתחת לחופה". הגיע יום החופה וגם אני ישבתי שם בין השתתפי השמחה, והנה למרבה הפלא כשהתחילו לנגן את ניגון החופה, נפתחת הדלת והאבא נכנס בליווי שני שומרים של בית הסוהר... אך שהוא אנוס וראה אותי ניגש אלי ונישק לי על מצחי ובעל. החופה התקיימה ומיד לאחריה החזירוהו לבית הסוהר. והתפעלו כולם איך שנתקיימה הברכה במילואה. אולם המעשה אינו נגמר בזה. אחר תקופה, בפרוס יום הכיפורים החליטו בניו ללכת ולבקש אצל שלטונות בית הסוהר שישחררוהו לתפילת יום הכיפורים. והם חשבו שאם הצליחו לשחררו לנישואי בניו יצליחו גם בהם. הם דיברו עם השלטונות בית הסוהר ואמרו להם: אכן שמחת נישואי הבן הוא דבר חשוב וגדול, אבל אצל יהודים יום הכיפורים הוא חשוב הרבה יותר. אמר להם ראש הסוהרים: אתם חושבים שאם השתגעתי והוצאתי פנים אחת לנישואי בניו אחרון ואשתגע פעם נוספת? גם אז לא היה צריך לשחררו ואיני יודע מה בדיוק עבר עלי כשהחלטתי לשחררו אז, אבל לחזור על השיגעון פעם נוספת ולשחררו וודאי שלא אחרון האעשה כך. אותו גוי לא ידע מה קרה לו כשהחליט פתאום לשחררו לחופת בניו, אולם אנחנו יודעים שהיה לו ע"ז ברכה מיוחדת. זיע"א. (מתוך גיליון "דורות")

החתן שעה ועשרים וחמש דקות ברציפות. אבי החתן הגיע אלי וביקש ממני להפסיק את הרבי מריקודיו מחשש שמא יחלה עקב מאמציו העצומים. לאחר שתמו הריקודים נכנסתי לרבי זצ"ל ואמרתי לו: אבי החתן ביקש ממני להפסיק את הרבי מהריקודים, האם הייתי צריך להפסיקו. אמר לי הרבי: בודאי שלא, לא התכוונתי כלל בריקודים למה שקרה כאן, כוונתי היתה נתונה להגאון ר' יצחק הוטנר זצ"ל שנתפס אז בשבי בירדן ורקדתי בכוונה לשחררו משבי. למרבה הפלא השתחרר הגאון ר' יצחק הוטנר זצ"ל משביו למחרת באופן פלאי.

כשהחלו לנגן את ניגון החופה, נפתחת הדלת והאבא הגיע... בנו הרה"צ ר' ישראל חיים קאהן שליט"א סיפר: מכיון שהיה כל כך חזק בכח התפילה היו ברכותיו מתקיימות ועושות רושם למעלה. בפעם הראשונה נוסע לאוסטרליה כדי לערוך דינר עבור מוסדותיו. הוא היה הרבי הראשון שהגיע לאוסטרליה והדינר הראשון שערך שם לא הצליח כלל, ולכן עשה אה"כ דינר מצומצם וקראו לשם את הבעלי בתים החשובים. אאדמו"ר זיע"א עוררם בדברים חמים לתרום למען המוסדות ואז נעמד יהודי אחד שדר שם, לא גביר גדול אבל גם לא עני ואביון והוציא צ'ק חתום והגישו לאאדמו"ר זיע"א ואמר לו: יכול הרבי לכתוב על הצ'ק איזה סכום שירצה. אאדמו"ר זיע"א היה זקוק אז לעשרים ושמונה אלף דולר וזהו הסכום שהוא נתב על הצ'ק. ואז בירך אותו אאדמו"ר בשתי ברכות, האחת שיזכה שיהיה לו נחת מילדיו והשני שיזכה להוליד את כל ילדיו מתחת לחופה. הברכה הראשונה היתה מובנת, ואילו הברכה השנייה לא היתה רגילה בפיו. בפועל, התקיימה הברכה הראשונה באופן מופלא, כל בניו של אותו יהודי הם תלמידי חכמים מופלאים ומיוחדים. לפני שנה כשהייתי במנארא וסיפרתי את הסיפור הזה לראש

הגה"ק מתולדות אהרן זצ"ל

החל גשם גדול לרדת על הסוכות על קפידתו העצומה על הענין של זמן קריאת שמע אפטר למלא ספר שלם בספורים בלי גומא. בקרב חסידיו היה הענין של קריאת שמע בזמנה מורש בדמם! הוא היה מוקפד מאוד לסיים חמש לפנות בוקר, הוא לא הסתכל על כבודו והוא עצמו היה מעורר ומחלק את הכלי נטילה והקערה. בהקשר לכך סיפר בנו הרה"צ ר' משה קאהן שליט"א: הוא היה מקפיד מאוד לסיים את הטיש בזמן כדי שהציבור לא יאחר ח"ו את קריאת שמע בזמנה. גם שם שמחת בית השואבה היה מסיים בשעה שתיים עשרה וחצי כדי שהציבור לא יאחר את זמן קריאת שמע. שנה אחת היה צריך להגיע נדיב גדול שהיה תורם הרבה מהונו למוסדות ולכבודו המשיכו את שמחת בית השואבה עד השעה שתיים בלילה. לאאדמו"ר זיע"א היתה עוגמת נפש גדולה מכך כיון שחשש שיהיו כאלו שיאחרו את זמן קריאת שמע. אולם כשיצא מבית המדרש אמר: מחר א"ה כולם יקראו קריאת שמע בזמנה. למחרת מספר דקות לפני סוף זמן קריאת שמע וכולם התעוררו לפני סוף זמן קריאת שמע.

אני מוכן ומזומן להכנס תחת המכבש לכבוד הבורא עוד סיפר בנו שליט"א: אאדמו"ר זיע"א היה מקדיש שעות רבות של מחשבה על הענין של מסירות נפש. הוא הגיע למדרגות נשבות ממש בענין הזה. פעם הלך לטייל עם כמה מילדיו ובדרך ראו מנונה הכובשת וסוללת את הפת כבשישים. מיד שאל את ילדיו: כשרואים דבר כזה מה צריך לחשוב? אף אחד לא ידע מה לענות לו. אבל הוא אמר מיד: צריך לחשוב שאני מוכן ומזומן להכנס תחת המכבש למות בריסוק איברים תחת המכבש במסירות נפש להש"ת.

רקדתי בכוונה בכדי לשחררו משביו סיפר משמשו הרה"ח ר' חיים ראטה שליט"א: בשבע ברכות של אחד מתלמידיו עמד הרבי זצ"ל ורקד עם

דבקות בתורה ללא גבול! - עובדות נפלאות מדבקותו הגדולה בתורה של מו"ה הגה"צ רבי עזרא עטייה זצ"ל!

סוגיה קשה, ושאל ר' עזרא את ידידו ר' יעקב ואיך אעשה עכשיו ללכת לבית ולהתלבש וכבר מאוחר, אז הרב יעקב עמד זצ"ל נתן לו בהשאלה את מעילו כדי שיוכל לבוא לחופה לבוש כחתן יוצא מחופתו. זה סיפר לי אני המחבר הרב יעקב עדים זצ"ל.

הלך במזון ההפוך... ופעם ר' עזרא זצ"ל יצא מהישיבה וכרגיל היה שקוע בתלמוד ובמקום שילך שמאלה לביתו שהיה גר כמאה מטר מהישיבה בשכונת גאולה, הלך ופנה לצד ימין והתרחק מביתו ושני תלמידים הלכו אחרי הרב מבלי יעקב עדים זצ"ל רצו לדעת לאן הולך הרב, משהתרחק מאוד החליטו אותם התלמידים לשאול את הרב לאן פניו מועדות, אז אמר אני הולך לבית, אז נודע לו שהלך בכיוון אחר לגמרי וזה מרוב דבקות בלימוד תורה עד יומו האחרון. זיע"א. (מתוך הספר מעשה ניסים ח"ג להגאון בנש"ק הרב מוגרבי שליט"א)

לחבריו: אינו יודע מה קרה לפיתה שלי היום שהיא קשה, אז חברי נתנו לו להבין שפשוט במקום הפיתה לקח תחיתב עץ ורק אז ראה והבין מדוע אותו היום הפיתה קשה מאוד...

שכחתי כי היום אני מתחתן... עוד סיפר הרב צדקה זצ"ל, (זאת שמעתי יום מפי הרב עזרא זצ"ל בעצמו) שביום חתונתו שנערכה אחרי הצהריים. כשעה לפני החופה בא אליו ידיד נפשו מרן הגאון רבי יעקב עדים זצ"ל וראה כי רבי עזרא לומד כרגיל, ניגש אליו ואמר לו, ר' עזרא מדוע אינך מתכוון לחופה, אז ענה לו ר' עזרא זצ"ל: פשוט שכחתי שהיום אני מתחתן אחרי שהייתי שקוע באיזה

מרן רבי עזרא עטייה זצ"ל

מדוע הפיתה כל כך קשה... מרן הגאון רבי יהודה צדקה זצ"ל היה מספר על מרן הגאון רבי עזרא עטיה זצ"ל, שפעם אחת היו הוא והחברותא שלו (ארבעה היו לומדים אז ביחד) תשלמו באיזה מסכת התקשו באיזה תוספות וכל אחד אמר סברתו, בינתיים הגיע זמן האוכל בצהריים והחליטו ליטול ידים ולאכול, בזמנם כל אחד הביא מביתו פיתה מהולה בשמן זית וזעתר, וזה היה מאכלם, אחר שובם מליטול ידים, כל אחד יושב במקומו וחושב הסוגיא שלמדו, מרן הרב עזרא הנישב וכל מעיניו היו בגמרא בסוגיא שלמדו והוא לא שם לב, ובמקום לקחת הפיתה ולברך המוציא, לקח חתיכת עץ שהיתה על השולחן וברך המוציא ואחרי רבע שעה שמנסה לאכול, ולא יכול, אמר

ההבטחה של ה"חסד לאברהם"
"דע כי הלוש שק ומתפלל לפני יתברך ושואל ממנו שאלתו קורעין לו גזר דינו ומבטלין כל גזר דין שבעולם בכה סגולת לבישת השק ואין תפלתו חוזרת ריקם."
"ולכן לתיקון השכינה ולתיקון נשמתו, יעלה שק עליו" (ראשית חכמה)
"ועיקר השק, כנראה מרבינו הארי" זצ"ל, הוא מה שנעשה משערות עינים" (טהרת הקודש)
בסיעתא דשמיא הצלחנו לארגן כמות מצומצמת של שקי עינים סגולה לקבלת התפילה וקירוב הגאולה כמנהג המקובלים הקדמונים.
תלפון: 050-4134561
להצלחת יואב עובדיה בן מיכל ואורית בת הדסה לויש"ק, לרפואת הילדה הוריה יוכבד בת בתיה נחמה, ולרפואת ר' יעקב אלישר בן דבורה אמן.
לחזרה בתשובה שלימה וליווג הגון לנריה ישראל בן יעל שה' יפתח לו את הלב בתורה ויראת שמים אמן.

דוד מלך ישראל חי וקיים!
מספר רבנים חשובים שליט"א עוררו אותנו לכתוב כי מלבד גודל החשיבות בהקפדה על עריכת סעודה רביעית אשר שכרו גדול ועצום של הנוהר בכך, מלבד זאת בקשוננו לעורר בחשיבות לבוא ולפקוד את ציונו הק' של דוד מלכא משיחא הנמצא במרומי הר ציון בירושלים, ובפרט בימי השוכב"ם דבר עצום לבוא ולפקוד את ציונו הק' ולהרבות שם באמירת תהילים, כי בכך מעוררים את זכותו ביתר שאת. כי מורעה דודו מלכא משיחא עתיד להיות משיח צדקתו, ובכך שפוקדים את המקום מעוררים את זכותו הגדולה לקרוב הגאולה. אשר כולנו מצפים ומייחלים לה במהרה.
הצדיק ר' אברהם פיש זצ"ל בעת סעודה רביעית, אשר היה דבוק בכל ימיו נפשו בידו מלכא משיחא וסעודתו הק' מלאה מלכה, ורבים ראו ישועות נוראות אצלו באותה שעה נשגבה. זיע"א.
מכירת שאלים (גם בהזמנה) נא לתאם מראש 03-6438847 בני ברק.

שוב ניתן להשיג את הקונטרס "ובלכתך בדרך" (מהדו' כיס) המלא בעצות, תיקונים, וסגולות לימי השוכב"ם. בטל' - 052-7682854
מזכה הרבים והמפיץ הגדול שנים רבות של סגולת "נשמת כל חי" הרב אהרן הלוי גמליאל שליט"א עומד להוציא בקרוב ספר ליקוט נפלא מחז"ל ומהראשונים והאחרונים על גדולי דורנו בגורל מעלת הסגולה לקבל על עצמו לכשיושע לומר נשמת כל חי בעשרה עם סעודת מצוה. ברוח עובדות פלא שארעו לאהרונה, כל החפץ לסייע בעדו בחומר נוסף ובממון יראה להתקשר אליו בטל' 02-5324143
להצלחה וישועה לר' אליהו בן חנה בריינא לרפואת ר' אברהם בן רג'ינה מלכה
מכירת שאלים (גם בהזמנה) נא לתאם מראש 03-6438847 בני ברק.

על מה עשה ה' נכה - קודם ביאת משיח תראה רדיפה

נוראה על ענייני הצניעות והקדושה

כלל ישראל היראים מבוראם. משפטים עינאם בתימהון על ההמולה הגדולה אשר החלה לאחרונה, בו ראשי השלטון השולטים פה בארצ'ק יצאו מכליהם על שישנם עוד יהודים המזכירים לנו כי כל יהודי הינו מושבע ועומד מעת ביאתו לעולם, תהא צדיק בין כך תהא רשע. ובכך שמעוררים יהודים יקרים בדרכי נועם כי ישמרו גדרי הצניעות באוטובוסים ובמקומות שונים, הרי בכך מרבים את השראת השכינה בישראל וגורמים נחת לאבינו שבשמים. אמנם הללו אשר בין כך אינם פוחדים לעבור על חטאים חמורים, ואינם חרדים מיום הדין הגדול והנורא. מה לנו כי נתפלא שיצאו בחמת זעם ודמם רותח בראותם שלטים המזהירים כי יהודי חייב להיות טהור, ולהתרחק מכל דבר הקדושה. לא בחינם התבטא מרן הגה"ק רבי יצחק כדורי זצ"ל באוזני אחד מתלמידיו (אשר שח זאת בימים הללו) כי קודם ביאת משיח תראה רדיפה נוראה על ענייני הצניעות והקדושה - תראה ולא תאמר - לא תעכל איוה יהודים ילחמו בצניעות. אפילו אנשים חשובים. שכן זה יהיה הברור קודם בוא הגואל ומי לה' אלי!

אבל אשמים אנחנו

דלא חשיב קוב"ה דעבידי דינא דלא דינא. וכל עוד אשר היה נשמע קול זעקה במחנה החרדים לדבר ה' לחיזוק הקדושה והצניעות כראוי, ורבים החלו להתחזק בכל מיני אופנים שונים, הרי שהדבר גרם מגן מפני הפורענות תרתי משמע הן בגשמיות והן מרדיפות ורתיבות. אולם ברגע אשר נערים החלו להרים ראש. נערים אשר עיניהם מטופפות בכל מיני אתרי אינטרנט והטלוויזיה והעיתונים הטמאים. והם אשר חברים לכל מיני עוברי איסורי כרת מראשי התקשורת החילונית ויש מהם שהקימו (או שעולים לדבר שם) ערוצים "חרדים" דרך טלפונים ורדיו והם מנתבים כללל הציבור (אשר הציבור החרדי רובו ככולו אוהב קדושה ושמה בהתעוררות החיובית, ואף הציבור הדתי והמסורתי ואף רבים מהרחוקים אוהבים את היראים ומבינים שזה האמת ורוצנים להתקרב לה' ולהתחזק) כי מדובר ב'קיצוניות', ובפאנטיזם, ועושים לעג וקלס מכל מיני 'יהודים יראי ה'. והגדילו לעשות, בעת שמגן גאב"ד ירושלים ובית דני שליט"א יצאו נגד הצניעות מסוימות. קפצו הללו על המציאה כמוצא שלל רב, והחלו לזעוק בקול רעש גדול, כת נשים. כת טאליבן. ובכך החליטו לפרש את מכתב הבר"צ כי הוא נגד הצניעות ונגד אלפי נשים צדקניות ההולכות בשאלים לש"ש ובדרכי נועם, (וכי יעלה על הדעת שנגדו יצדיקי ירושלים יצאו נגד צניעות ח"ו) וכך גרמו קריאות. ואף אותן אשר לעצמנו עדין הולכות בלבושים קצרים וצרים, או הפאה הנכזרה ורצו להתחזק, נטונו אחרו, בחוששן שיאמרו כי אלה הצניעות הם המשוגעות, ועדיף להיות חרדים נורמלים. או אז בא מלכו של עולם והוריד לעולם דבר שאינו טבעי, כל הארץ רועשת וגועשת, על מה להמה? על שלט קטן המכריז על צניעות, או על יהודים שבהסכמת כל הנוסעים רוצים לנסוע באוטובוס בקצת צניעות ללא דחיפות הגורמים ממשלות, וכמה שניסו להצטדק יפי נפש כי מדובר בקומץ "מטורפים" לא מועיל להם דבר, ראשי השלטון משמיכים וזוקקים ברמז: אם כנים דבריהם הרי שתעקרו את כל הצניעות מן העולם. אולם אנו מאמינים בני מאמינים כי זאת התורה לא תהא מוחלפת, אנו יראים מיום הדין הגדול והנורא יום הבעור כתנור בו אף אדם לא יוכל לברוח ולהתחמק, שם נצטרך לתת דין וחשבון על מעשינו בזה העולם השפל וכל מיני לעג וקלס מבית ומחוץ לא ימונו את כלל ישראל הקדושים למסור את נפשם על שמירת עיניהם וטהרת הצניעות. יראו עינינו ישמח ליבנו ותגל נפשנו בישועתו בקרוב אמן.

נ.ב. ומכאן נחזק את אותם יראי ה' העומדים על משמר הקדושה מתוך דרכי נועם ודואגים לעורר ולשמור את גדרי הצניעות. שהם האהובי ישראל האמתיים המצילים אותנו מן החטא. וכן תחזקנה ידיהם על עשרות אלפי נשים צדקניות ההולכות במטפחת צנועה ומבלבליים רחבים, ואלו אלפי הנשים המהירות והולכות בשאל (בישוב הדעת ובסכמת העל) תחזקנה ידי כולן. הן הן המגינות עלינו, ובזכותם יבוא הגואל במהרה דידן אמן.

אמונת אברהם! - כמה גרגירים לרגל יומא דהילולא של הגה"ק הרבי מפיטסבורג זצ"ל בעל ה"אמונת אברהם"

רבי ושפך לפניו את ליבו. "רבי, אם אוכזר כפושט רגל, לא אצלה להתאושש לעולם". בכה האיש. הביט בו הרבי בחמלה ואמר לו: "נאמר: 'ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר'. אתה רחם מביא ליהודים ערות וארה, אם קשה להם שמחה וששון, ואז 'ויקר' - תתייקר שחורתך..." "וכיצד אעשה ששון ושמחה ליהודים?" תמה ר' יוסף. "תן בבית הכנסת סעודה שלישית בשבת - כך תשמח את היהודים, ובעזרת ה' תיוושע" ענה לו הרבי. הגיעה שבת. סביב השולחנות ישוב המתפללים והתכוננו לסעודה שלישית. אל השולחן הוגשה הפעם סעודה כיד המלך: חלות מתוקות, דגים מלוחים, סלטים ממינים שונים, מיני מאפה, משקאות קלים וחרפים. האנשים תמחו. "מה יום מיוחד?" שאלו זה את זה, "אך ר' יוסף שתק ולא גלה את הסוד. כטוב ליבם של המתפללים סעודה, החלו לרקוד ולשיר. ממש 'ששון ושמחה ליהודים', חשב ר' יוסף בתנאה, עתה עלי לחכות לחלקו השני של הפסוק... למחרת, החלו מחרי העורות לעלות מעלה מעלה. הסחורה הלכה והתייקרה. בתוך זמן קצר נחלף ר' יוסף מן המשבר שנקלע אליו.

הרבי מפיטסבורג זצ"ל

"אני חסידיא איבן שפרוט" ובאתי לבקשך להשתקע באשדוד... בהגיע הרבי לרה"ק הגיעו לו באחד הימים שלושה מברקים ממקומות שונים בארץ, ובכולם חזרת הבקשה, כמעט דרישה: "אנא, יבוא הרבי להתגורר ביננו. הרבי היה נבון. בכל מכתב חיו ניתמקם. משכנעים ביותר מדוע עליו לעבור להשתקע במקום. השעות חלפו. הרבי העיף עלה על יצועו, כשהוא מתפלל מעומק לבו לה', שישעו לו להחליט בבחינת מקום מגוריו. לפתע הופיע בחלומו אדם גבה קומה והדור פנים, זקנו ארוך, מצחו רחב ונאה ועיניו קורנות. האיש נראה כמלאך ה' צבאות. הוא ניצב על שפת הים ושתק. ובחלומו, ניגש אליו הרבי, ונישק את ידיו ושאל אותו מי הוא. "אני חסידיא איבן שפרוט" ענה האיש הפלאי, באתי אלך לעודד אותך ולבקש, כי תתקבץ את מקום מושבך בעיר אשדוד. עיר חדשה היא אשדוד, ואלה נקבצים ובאים אחים יחדים מכל קצו תבל. עלה לאשדוד, ואני אעזור לך ואסייע לך בכל אשר תפנה, להביא את אור התורה לאחינו התועים..." התעורר הרבי, והנה חלום. אך ההחלטה כבר נגלה עמוק בלבו. למחרת, הודיע הרבי כי החליט להשתקע במקום, בראש השנה תש"ל, קבע הרבי את מקום מושבו באשדוד, שם פעל גדולות ונצורות, וקרב המונים לאבינו שבשמים. מתוך אהבת ישראל וקדושת מלב אמת, הרבי זצ"ל אהב כל נשמה של יהודי, והיה תמהה ושואל, מינן לו המחיצות שיש בין עדות וחוגים שונים הרי כולנו נשמות ישראל? זימלא!

(מאת אחד מנכדי הרבי זצ"ל ומהספר "אבא לכולם")

עבודת הקדוש משהו נעוריו כבר משחר נעוריו היה עובד השי"ת במסירות ובדבקות עצומה בבורא יתברך, הרבי שהיה נצר ומשפחת גדולי תורה והחסידות, ובנו של כ"ק מרן הגה"ק בעל הצדקת יוסף זצ"ל המשיק את השושלת הקדושה, והנהיגה ביד רמה באמונה תמימה בהשי"ת, לקרב לבם של ישראל לאבינו שבשמים.

הריף ובקיא כל כולו היה שקוע בעומקה של תורה, בשקיעות והתמדה עצומה, ולא ימש מאהלה לילה ליום, ואהבתה ישגה תמיד, והיה חרף ובקי בש"ס, רמב"ם שו"ע והפוסקים הראשונים והאחרונים, וכן בתורת החסידות. וסיפר בנו כ"ק האדמו"ר שליט"א, שבהיותו בשיבה בבחיורו נתקשו בני הישיבה בסוגיא עצומה, ולא מצאו לה תשובה זה כמה ימים, ולבסוף החליט לשאול את אביו זצ"ל, וזאת שיידע שזה כמה שנים לא עיין במסכת זו, וכשניגש אליו לחדרו ושאלו קושיא, ענה לו הרבי זמן ופרש לו הסוגיא כשכלמה בחריפות ובקביאות עצומה, כאילו עתה חי ממש את הסוגיא.

"תן בבית הכנסת סעודה שלישית בשבת - כך תשמח את היהודים, ובעזרת ה' תיוושע" עובדא מנגינת ארע עם יהודי מסוים ור' יוסף שמו, הלה אשר סוחר עורות ה'יה, ישב במשרדו עם מנהל החשבונות של עסקו ושוחח עימו. "צד לך המצב חמור מנד, ר' יוסף מחזיר העורות ורדיים מיום ליום", אמר לו האיש, "חושש אני, כי אם לא יתאושש המצב, יתאושש להכריז על פשיטת רגל, אינני רואה כיצד תוכל להחזיר את הכספים שלוית..." ר' יוסף נותר יושב על מקומו. פניו חוזרו. אמנם ידע ר' יוסף היטב, מצב העסק איננו מזהיר, אך עד כדי כך פשיטת רגל? לכן לא ציפה. שבור ורצון שב ר' יוסף לביתו. עולמו כמו חרב עליו, ממעמד של גביר מכובד, בעל בעימו, עלול הוא להיות מוכרז כפושט רגל... בלי יכולת לשקם את עצמו. בדרך פגש את אהרון, בן דודו. כשראה את פניו העגומות, אמר לו: "סע לאשדוד, שם יוש הרבי מפיטסבורג, היוועץ עמו, ואולי יעזור לך להיאחז ממצוקתך". נסע ר' יוסף

הרבי מפיטסבורג נסיכה במטוס

מול הכניסה יש מקרה, תאמר לה שתעמוד ליד המקרה ותוכל לדאות אותי... סיפר מר אליהו אטיאס הי"ו: פעם בהיותו אצל האדמו"ר הקדוש רבי מאיר זיע"א, שמע שדפקו בדת, ניגש מר אליהו ופתח חלית, והנה אישה לפניו ומבקשת רק לראות את פני הרב ולא יותר, מר אליהו אמר לאישה שהרב לא מקבל נשים בשום אופן, אך היא אמרה שבשום אופן לא תלך עד שתראה את הרב, מר אליהו סיפר לרב שיש אישה שרוצה רק לראות את פניו, לפליאתו, אמר הצדיק למר אליהו, ראה, מול הכניסה יש מקרה, תאמר לה שתעמוד ליד המקרה ותוכל לראות אותי, הרב הצדיק ענה וכיסה עינו, והיא נכנסה ליד המקרה וראתה את הרב, היא אמרה אז באנגלית, זה הרב? לאחר מכן אמרה תורה והלכה לשלום, מר אליהו התפלא מאד מדבר זה, ושאל את רבנו על פשר דבר, וראו לו רבנו: זאת האישה תדע לך שהגיעה היום מאנגליה, ופעם חטפה את בנה בלונדון, ואני בשיענה דשמיא גלית להם איפה היול וצירית להם בעיפרון לאת המקום בו שוהה היול בדיק, וכל הזמן רבצתה לראות מתי אחר רב, ואח לא אתן לה בקושה הזאת לאשה שעברה משבר כזה גדול עם בנה. זיע"א. (מעשה ימים ח"ג)

האדמו"ר הקדוש רבי מאיר זיע"ל

בחוור אחר הזמין את המוגינת ולא אתה... בחור מסוים אשר היה רחוק מהתורה והמצוות, שבועיים קודם חתונתו התעוררת צורת פניו, הוא רץ מיד לרופא לפני שתדע המשרכת. הרופא יעץ לו לנסוע לשוויץ למעינות מרפא, שהם מסוגלים לסדר לו את עיוות הפנים. בחור זה סידר את כל חסידיו הסתכנים, ובקבדק האפשרי טס לשוויץ, משם נסע לאותם מעיינות מרפא, בתקווה ובאמונה שלאחר שהייה באותם מים יעלה מזור למכתו. לאחר שהייה ושכשך במים לך הוראת הרופא, הסתכל בראי לראות אם יש שיפור בצורת פניו, לאכזבתו ראה

הספר צדיקים נסתרים חלק א' וחלק ב' אשר נחטף והודפס שוב עומד לאזול. והזריז נשכר. ניתן להשיג בירושלים ולכל הארץ 5328911 - 02 בני ברק: 05276 53662